

Magnus Ugglå, Vi M

Dina gon brann av hunger och din kropp av en slocknad eld,
och dina hnder grep efter krek som bad om att f komma i trans.
Och vi frsvann bort frn ropen och vi frsvann bort fr en kvll,
fr att g ensam ut i stormen och glmma det som aldrig fanns.
Du och jag, vi satt och sg p varann utan att sga ett ord,
fr vi visste vad vi ville varann.

Vi mttes bara fr en kvll,
vi hjlptes t att komma bort,
vi mttes bara fr en kvll,
vi mttes hrt, vi mttes kort.

Jag bad om ditt nummer fr att slippa ett pinsamt hej,
bde du och jag visste att det bara var en gest.
Jag ppnade drren och sa vi hrs nr jag ringer till dej,
men med drren i ryggen var jag redan en passerad gst.
Du och jag, vi satt och sg p varann utan att sga ett ord,
fr vi visste vad vi ville varann.

Vi mttes bara fr en kvll,
vi hjlptes t att komma bort,
vi mttes bara fr en kvll,
vi mttes hrt, vi mttes kort.

Jag tog din lapp och slngde bort den i natten,
fr det stod skrivet i lappen att det nd bara var fr natten.
Nsta gng som jag mtte dej tnkte jag p en gng:

Vi mttes bara fr en kvll,
vi hjlptes t att komma bort,
vi mttes bara fr en kvll,
vi mttes hrt, vi mttes kort.
Vi mttes bara fr en kvll,
vi hjlptes t att komma bort,
vi mttes bara fr en kvll,
vi mttes hrt, vi mttes kort.
Vi mttes bara fr en kvll,
vi hjlptes t att komma bort,
vi mttes bara fr en kvll,
vi mttes hrt, vi mttes kort.